

Փըտտի ու թաւալ առնու, հասարթն իւր սիրտն է մնացեր:

Ժ Է .

Չըկայ ո՛չ տըղայ ո՛չ ծեր որ սիրոյ կայծըն չէ կոխեր.

Չըկայ իմ խոցիս հեքիմ, այն որ կայ՝ նա դեղ չի գիտեր:

Գամ ըզգանգատս ո՛ւմ անեմ՝ իմ եարոջ որ երթար ասեր.

Երթամ Ստեղծօղի՛ն ասեմ զինչ որ յիմ ճակատս է գըրեր:

Ժ Ը .

Լուսինն ի յամպուն ահուն շուտ երդամքն է արարեր (?),

Կեօզէլն արեւուն ահուն շուքն ի մեր երդիքն է արեր.

Սըներն ի գերան ասեն՝ Սիրոյ տերն երդիքս է եկեր.

Սէներ խօսուն ո՛վ տեսեր կամ գերին զգերիս է մատներ.

Ճըրագ խամագ ո՛վ տեսեր կամ պատրուզ խապար տարուբեր.

Ժ Թ .

Ի՛նչ մայր է ըզբեզ բերեր, ի՛նչ դայեակ ըզբեա սընուցեր.

Չբեզ եղևիկ սարին բերեր, ու շահէն բազան սընուցեր.

Լուսինըն քեզ ծիծ տըպւեր, արեգակն է դադրեցուցեր.

Բամին տարուբեր արեր, սուրբ կուսանքն օրօր ասացեր:

Ի .

Դեռ գարունըն չեր եղեր, իմ կիւզէլն ինձ վարդ էր դըրկեր.

Թելիկ մի վարսին մազէն ի բուրդ վարդին փաթուբեր.

Առի երեսիս դըրի. զիմ ելած հոգիս դարձուցեր.

Ես ըզվարդն ա՛լ ի՛նչ անեմ, զիմ տընակ ո՛վ է աւիրեր:

Ի Ա .

Գըրեր բարակիկ թըղթիկ իմ կիւզէլն ու ինձ է դըրկեր,

ԹԷ՝ «Ա՛ն կարդա՛ տե՛ս, իմ եա՛ր, որ իմ սերս ի խոստ ես եկեր»:

Ես ալ բարակիկ թըղթիկ գրեր իմ եարին ուղարկեր.

«Ա՛ն կարդա՛ ու տե՛ս, կիւզէ՛լ, դալատ խօսք են հասկըցուցեր»:

Ի Բ .

Քո սերն է անգին դումաշ, ի վաճառ վասըն քո եկայ.

Տըլի զարեւուս թարկիկն, ի վերայ ծովուն նաւեցայ.

Է՛յ եար, ինձ բարիս առնուս, նաւս ունի զիս առ քեզ կուգայ.

Իմ մէկըն հազար եղաւ այն պահուն որ ըզբեզ տեսայ: